

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNA

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

{ pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Pastorală I. P. S. Patriarh	5. Lucrarea printre muncitori * *
2. Fermentul vieții creștine . . Pr. Dr. Marin C. Ionescu	6. Cronica internă * *
3. Mișcarea misionară * *	7. Parohii vacante * *
4. Sfințirea bisericii Cărmidarii de Jos. * *	8. Daruri și mulțumiri, Numiri, transferări etc. * *

PASTORALA ¹⁾

Miron,

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Eparhiei Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al României.

Cetitorilor și celor ce vor asculta această scrisoare pastorală, har și pace dela Cel-de-Sus, iară dela Noi doriri de bine și sănătate.

Iubiții Mei fii sufletești

Ca Păstor al vostru, rânduit de Dumnezeu pentru a priveghea la „bună starea sfintelor lui Dumnezeu biserici” și a Mă osteni pentru mântuirea sufletească a voastră, a tuturor celor ce sunteți fii Mei sufletești, nu am mai mare bucurie decât atunci când aud că pretudindenii — preoți și popor, uniți în cuget și simțire creștinească — râvnesc după a lor putere să înflorească viața creștinească și să-și deschidă cale luminată spre împlinirea voinței lui Dumnezeu și poruncilor bisericii. Eu însumi, deseori am avut prilejul fericit să văd câtă binecuvântată schimbare a vieții s'a dobândit acolo unde toți creștinii își iubesc biserica, o cercetează și se trudesă-i cunoască învățătura mântuitoare, ascultând cuvântul preotului sau cetind ei

înșiși diferitele cărți scrise de bărbații cei cu mai multă învățătură ai bisericii. Și totdeauna mi-am zis: „Doamne, dacă inimile tuturor creștinilor de astăzi ar fi încălzite de gândurile Tale sfinte, de câte suferințe, necazuri și împovărări ar fi scutită viața tuturor!” Pentru aceasta m'am rugat lui Dumnezeu să ajute binecredincioșilor noștri creștini și să lumineze cugetele lor ca să vadă cu o clipă mai devreme, câtă tărie și binecuvântare pot dobândi din cunoașterea și împlinirea voinței Lui sfinte.

Iubiții Mei fii sufletești! Gândul Meu acum este să vă arăt mijlocul practic prin care se poate ajunge la o adevărată înfrățire a tuturor creștinilor dintr'o parohie. Și fac aceasta cu încredințarea că ceiace s'a putut înfăptui într'un loc, se poate dobândi și într'altul, dacă se folosesc aceleași mijloace și se pune puțină bu-

1) Toți preoții sunt obligați să citească această Pastorală în auzul tuturor creștinilor din parohia sa.

nă-voință, dorință de mai bine și suflet curat.

Încă de acum 4—5 ani a luat luat ființă în Bucuurești **Asociația creștină ortodoxă**, pe care ostenitorii din fruntea ei au botezat-o după numele Meu: „**Patriarhul Miron**“. Puținii creștini cari au început-o, au simțit o mare bucurie când un preot i-a învățat să cânte împreună câteva cântări bisericești din serviciul divin de dimineața. Iar când preotul le da și unele lămuriri asupra unei învățături creștinești sau le tâlcuia cuvântul sfintei Evanghelii, ori întâmplări din viață — bucuria lor era și mai mare.

Astăzi numărul acestor creștini se socotește cu miile și nevoia lor de a cânta creștinește cu toții spre slava lui Dumnezeu, și a se lămuri tot mai mult asupra credinței, — a crescut într-atât încât abea așteaptă ceasul după amiezii din fiecare Duminică pentru a alerga la locul adunării. Din această creștinească dispozițiune sufletească a răsărit apoi înțelegerea nevoii de a se ajuta între ei și cu cele trebuincioase pentru viața pământească. Și iată deci, cum s'a ajuns la o înfrățire a atâtor suflete, cari altfel ar fi rămas cu totul streini între ei și nepăsători la nevoile lor. Acest fel de a lucra pentru binele obștesc și sufletească al fiecăruia, s'a început și în alte comune țărănești din Arhiepiscopia Noastră și s'au dobândit aceleași rezultate îmbucurătoare. Vi-se pare greu

lucrul acesta? Da, pentru cei ce au ajuns în starea de plâns de a nu-și mai da seama că au un suflet pentru care vor da răspuns în fața dreptului judecător. Nu însă pentru cei ce privesc spre Dumnezeu cu credință și nădejde.

Pentru că dorința Mea este ca în toate parohiile Arhiepiscopiei Noastre să înflorească mai presus de orice virtuțile și faptele creștinești — am dat poruncă tuturor preoților Mei să înceapă această lucrare, fiecare în parohia lui. Ascultați deci chemarea pe care v'o face preotul. Și, în fiecare Duminică, în timp de un ceas sau două, adunați-vă în sfânta biserică, sau și în localul școlii, dacă se găsește mai nimerit.

Uniți-vă sufletește în cântări de laudă către Dumnezeu și primiți cu luare aminte învățătura creștinească ce vi-se dă de preot, căci ea este puterea cu care nădăjduim să biruim răul acestei lumi.

Indemn cu stăruință și dragoste părintească, pe toți binecredincioșii creștini și pun îndatorire tuturor preoților Mei iubiți să dea toată luarea aminte acestei lucrări de înfrățire, creștere duhovnicească și ajutorare creștinească, deoarece numai de aci poate porni o schimbare fericită a vieții, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

Cu doriri de bine, sănătate
și arhiereshi binecuvântări

MIRON, patriarh

Fermentul creștin și undele lui sociale

Raportul P. C. Pr. Dr. Marin C. Ionescu asupra constatărilor făcute în Franța și Germania, din însărcinarea Arhiepiscopiei Bucureștilor.

„In ce chip dorește celebrul spre Isvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre TINE, Dumnezeu!“.

Psalmul 41, versul I

„Prin urmare, voi Episcopilor, să purtați grijă de orfani și să căutați să nu le lipsească nimic; pentru orfani veți ținea locul de părinți, pentru văduve de bărbați; celor vârstnici să le ajutați să se căsătorească, meșteșugarului să-i înlesniți lucrul, celor în neputință de a munci, dați-le sprijin, străduindu-vă la găzduire, flămânzilor pâine, însetaților

adăpare, celui gol îmbrăcăminte, celor din închisori ajutor; în deosebire, însă trebuie să îngrijiți de orfani, ca să nu ducă lipsă de nimic“.

CONSTITUȚIUNILE SFINȚILOR
APOSTOLI

Cartea 4 cap. II

Primul pas!

Muncesc de cincisprezece ani în ogorul Mântuitorului Iisus Hristos și nu m'am mulțumit niciodată să-mi împlinesc numai ceea

ce eram dator să săvârșesc, ci totdeauna am trecut cu râvna dincolo de hotarul datoriei misiunii mele. De aici mi-au isvorât o serie întreagă de sbuciumări și de nemulțumiri personale.

Prima nemulțumire ce mi-a izbucnit în suflet a fost cea provocată de teologia mea stearpă și veștedă.

Am fost silit să mi refac în total falșă și uscata mea cultură teologică, făcând prin aceasta un pas eroic.

În măsura în care teologia mea se emancipează de abstracțiunile teoretizărilor deșarte, inima mea bate tot mai mult după miezul problemelor religioase.

De la o vreme teologia mea departe de a se mai opri ca odinioară la marginea vieții, a devenit însuși nervul vieții.

Astăzi teologia mea nu mai este o urzeală de dogme sau un aparat critic și doctrinar de principii, ci un nou gen de viață.

Astăzi nu mai mă interesez de forma superioară în care teologia ne înfățișează învățământul religios, ci de *efervescența socială* stârnită de *fermentul religiozității*.

Mă înpac din ce în ce mai puțin cu religia statică și mă atașez din zi în zi mai mult de religia dinamică, atât de necesară în zilele noastre.

Auguste Comte, definind religia, zice că este o sociologie.

Guyau o socotește un sociomorfism universal.

M. Durkheim ca și M. Brunetière utilizează o întreită ecuațiune silogistică în privința aceasta:

Sociologia este morală.

Morala isvorăște din religie-așa dar concluzia: Religia este sociologie.

Nenumărați filosofi între care și W. James fac deosebire între religia individuală și între religia colectivă. Alții dimpotrivă caută să vadă în religia individuală nimic alta decât repercusiunea religiei colective în conștiința individului.

Dacă aceștia ar avea dreptate, atunci ar urma în chip logic ca religia colectivă să nu fie alta decât suma, media sau rezultanta religiunilor individuale.

„Ambele forme de viață religioasă sunt atât de inseparabile, încât nu știu care este

elementul deciziv în fenomenul religiozității: geniul individual, sau curente colective? Cercetați istoria religioasă a trecutului, mergeți din secol în secol și veți vedea că balanța înclină când într-o parte, când în alta“. Marillez Grande Enciclopedie, p. 342.

Religia individuală și colectivă sunt 2 forme egal îndreptățite și veșnice ale sentimentului religios. Cu toate încercările de a le despărți în teorie sau de a le învrăjbi în practică, ele au rămas solidare și complementare.

Ele se îmbină și se alimentează reciproc. Totdeauna religiunea individuală are ca punct de plecare o religie împărtășită (colectivă).

Subatier susține că omul nu are decât trei mijloace de a se lega cu cerul ca și cu pământul: interesul, legea și dragostea; de aceea și religiunile se pot împărți în trei mari grupe: religiile interesului, religiile poruncilor sau legilor și religiile iubirii. (Religion d'autorité et religion de l'esprit, p. 554).

Religia noastră este religia iubirii!

Nefericirea cea mare zace însă în faptul că se întinde un prăpăstios abis între religiunea oficială învățată de noi preoții și comprimată în traze de catehism și între starea religioasă reală a masselor credincioase.

Doctrinile lui Iisus sunt mai puțin teologice decât sociale. De aceea nu este nevoie să facem religiei noastre strămoșești o toaletă de modă, ci să chemăm doar la încercare forțele latente, pe care Mântuitorul le-a împlântat într'însa. „Dacă azi creștinismul nu mai este activ ca o dată, e că s'a intelectualizat prea mult. Noi preoții căutăm azi forța creștinismului în argumentațiile noastre, iar nu în realizările lui practice. Creștinismul adevărat nu se realizează argumentându-l“. Fr. W. Foerster, *Cristus und das menschliche Leben*, pag. 232.

Intru cât sărăcia este mediul în sânul căruia se experimentează sistemele religioase și întru cât religia creștină și-a îndreptat raza ei de influență asupra gloatelor de săraci, mi-am pus în gând să fac întâiu un modest studiu istoric teoretic privitor la atitudinea împrumutată de biserica creștină primară față de săraci, pentru ca apoi să-mi permit a schița un program practic pentru

clerul neamului nostru în activitatea sa *social-creștină* în mijlocul pauperismului modern.

Sărăcia și săracii în sânul Creștinismului în mersul vremurilor!

Inteligența ne duce către adevăr și util; funcțiunea sentimentului e să recunoască binele și frumosul și să ne împingă să-l facem. În creștinism e mai multă inimă decât idee; așa se explică puternicia sufletească a creștinismului de revărsarea binefacerilor sale asupra aproapelui. „Demnitatea omului începe nu cu „a avea“ ci cu „a da“. Averele are preț numai atât cât slujește în funcțiune de „a da“. Cine rămâne în marginile strâmte ale egoismului și nu lucrează decât pentru sine, acela nu va ajunge niciodată la demnitatea omenească. Egoismul te face totdeauna nedemn în palat ca și în bordei. Orice smulgere, orice lucrare, orice înșțăcare este animalică; numai cu munca pentru viața străină, pentru dreptul străin, începem descătușarea din animalitate¹⁾“.

«Creștinismul este cu adevărat viață «zice Kierkegrad» care mai întâi a trecut prin moarte».

Numai acel ce vrea să fie cu adevărat frate al tuturor, va pricepe prin ce moarte trebuie să treacă ca să îndeplinească cea mai adâncă condițiune a vieții sociale: să ucizi în tine iubirea de sine, ca să poată trăi iubirea de alții²⁾.

Este în Shakespeare un principiu mai înalt decât dreptatea: este mila.

El o proclamă direct prin glasul Portiei: «Nimeni dintre noi nu trebuie să-și caute mântuirea în cursul justiției; să ne rugăm pentru milă în faptele noastre»³⁾. În adevăr «o societate fără milă este totdeauna lipsită de izvorul dreptului»⁴⁾. «Milă voesc, iar nu jetră»⁵⁾, răsună vocea blândului învățător din Nazaret.

Activitatea filantropică a preotului e chemată să corijeze pe deoparte inegalitățile dureroase, iar pe de altă parte să favorizeze superioritățile necesare societății. Egalizarea

absolută a bogaților cu săracii mult trâmbițată de socialiști e o utopie, căci iată ce spune Mackay în scrierea sa *Freiheitscher*: «O victorie deplină a principiului de egalitate ar fi o complectă prăbușire a individului. A face pe toți fericiți înseamnă a nu face pe niciunul»⁶⁾.

A smulge avutul bogaților și a-l împărți săracilor deodată, înseamnă a mistui vloga poporului ca un toc de artificiu, căci «treccerea bruscă dela sărăcie la bogăție și dela bogăție la sărăcie este tot atât de primejdioasă pentru viața omenească ca și schimbarea bruscă a climatelor»⁷⁾. Cu toate că socialiștii răsucesc mințile bieților lucrători cu fraze asemănătoare acestia: «marele număr de remedii propuse pentru ușurarea sarcinei săracilor n'au mai multă valoare decât o cataplasma pusă pe un picior de lemn; ceea ce dorim noi este o revoluție economică, iar nu gânduri caritabile»⁸⁾, totuși preoții de azi trebuie să se ostenească cu practicarea unor asemenea gânduri creștine.

O elementară prudență politică e de ajuns ca să ne pornească cu bunavoință spre tabăra săracilor, totuși nu trebuie să uite preotul că filantropia botezată creștinește începe deabia acolo unde sfârșește prudența politică.

«Anglia are cel mai dezvoltat sistem de îngrijire a săracilor cu caracter public»⁹⁾; o imitație în larg a acestui popor într-o asemenea direcție n'ar fi deloc un lucru de întârziat, căci la dânsii chestia socială a fost transformată de mult în chestie pur religioasă.

«Cina cea de taină devine cheea de boltă a milei creștine și punctul de plecare a celor mai rodnice așezăminte»¹⁰⁾. Grijă de cei săraci a fost sarcina cea mai de preț a bisericii creștine: Instituirea diaconatelor, frații și surorile de caritate precum și agapele sunt tot atâtea dovezi eloquente.

«Experiența de aproape 2000 de ani nu a știut desvolta altă idee organizatorică. Spiritul religios al dragostei frățești ni-a creat organizația cea mai complectă și a ajuns idealul oricărei îngrijiri pentru pauperi așa

1) Dr. Harold Höfding, *Morale Essai sur les principes theoriques et leur application*, pag. 50.

2) Fr. W. Foerster, *Christus und das menschliche Leben*, pag. 344.

3) Shakespeare, *The Merchant of Venice* Act. IV Sc. I.

4) Alfred Fouillé, *La propriété sociale et la démocratie* pag. 118.

5) Mateiu IX, 18.

6) Adolf Damaschke, *Geschichte National ökonomie* vol II, pag. 269.

7) Dr. A. Bordier, *La vie des sociétés* pag. 210.

8) Francis Peabody, *Jesus-Christ et la Question sociale* pag. 8.

9) Aschroft, P. F. *Das englische Armenwesen*, Leipzig, 1886, pag. 52.

10) E. Renan, *Viața lui Iisus* pag. 183, trad. B. Marian.

încât nu era permis ca cineva să mizereze sau să cerșească»¹⁾).

Sfântul Apostol Iacob, adresându-se către întreaga biserică, zice: «Religiunea curată și fără pată înaintea lui Dumnezeu este aceasta: a cerceta pe cei săraci și pe văduve în necazul lor și a se păzi pe sine nespurcat de către lume»²⁾).

Sfântul Ioan Apostolul se adresează creștinilor astfel: Intr'aceasta am cunoscut iubirea, că el și-a pus viața sa pentru noi și noi trebuie să ne punem viața noastră pentru frați. Iar celce are bogăția lumii aceștia și vede pre fratele său în lipsă și-și închide inima sa despre dânsul, cum rămâne iubirea lui Dumnezeu într'însul? Fiii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul³⁾.

«Apostolul ginților însă dă carității creștine adevărata putere edificatoare și stăruie și îndeamnă pe creștini a practica această virtute mai mult decât oricare apostol»⁴⁾

Toți urmașii Sfinților Apostoli clarifică rolul bogaților în lume și felul în care au înțeles ei doctrina creștină releiteroare la sprijinul celor nevoiași. Iată ce scrie Origen: «Isus declarând că e greu de a intra bogății în împărăția lui Dumnezeu, nu înțelege el prin aceasta a lăuda pe toți săracii precum și asemenea nici să condamne pe toți bogații ci numai pe aceia, cari se lasă a se corupe prin bogățiile lor și nu știu a suporta sarcina lor. Bogățiile sunt totdeauna bune, când cineva se servă de ele pentru a face bine»⁵⁾.

MIȘCAREA MISSIONARA

Cercul pastoral „Dragomirești” jud. Dâmbovița.

A ținut ședință în ziua de 19 Octombrie 1930 în parohia Dragomirești din Dâmbovița. Sf. Liturghie s'a săvârșit de un sobor de 7 preoți. Încă dela orele 8 biserica arhi-plină. Ordinea ce-a domnit în timpul oficierei, corul cântăreților format din fete și băieți de sub conducerea cântărețului D. Popescu din parohia Râncăciov, au captivat sufletele auditorilor. După terminarea a predicat Pr. Gh. Pătrașcu Mogoșești, despre pricipa evangheliei cetite: „Învierea fiului văduvei din Nain” făcând legătură cu alte minuni săvârșite de Mântuitorul. S'a oficiat parastas pentru eroii din comună, după care Pr. D. Popescu-Protoiereu, care a luat parte la această ședință, printr'o cuvântare însuflețită a arătat jertfa acelor eroi și datoria ce o are atât biserica, cât și urmașii, să le aducă acest prinos de recunoștință. În ședința intimă s'a discutat chestiunea privitoare la cancelaria parohiei. Păr. Ath. Nicolescu președ. cercului a dat explicațiuni clare servindu-se de toate registrele parohiale, arătând felul operațiunei în fiecare registru. Apoi P. C. Protoereu a arătat scăderile observate la predică, schițând un plan în așa fel ca

predica să-și aibă efectul dorit. Atât enoriașii, cât și preoții deservenți au plecat mulțumiți sufletește de cele ce au văzut și au auzit. În ziua de 23 Noembrie, 1930, s'a ținut ședința în parohia Râncăciov; sf. Liturghie s'a oficiat în sobor de șapte preoți. Răspunsurile au fost date de corul cântăreților împreună cu un cor format din fete și din băieți, din localitate. Predica s'a ținut de Pr. Ilie Florea, asupra evangheliei citite despre „Bogatul căruia i-a rodit țarina”. În cuvinte frumoase a făcut o comparație între bogăția trupească și bogăția sufletească, între magazinele pline cu hrană trupească și magazia sufletului, îndemnând pe credincioșii ca pe lângă grijă de hrană trupească, aceiași grijă să poarte și de hrana sufletească. În ședința intimă s'a discutat felul cum să se procedeze la diferite ieșiri în timpul oficierei sf. Liturghiei. Tot în biserică s'a ținut ședința publică vorbind despre Higiena locuinței. În ziua de 14 Decembrie, 1930, ședința s'a ținut în biserica filială Prișeacă din parohia Calăun. S'a oficiat sf. Liturghie în sobor de șapte preoți condus fiind serviciul de P. C. Protoereu D. Popescu. După terminarea Utreniei s'a oficiat sfîntirea apei, s'a citit rugăciunea pentru deslegare de

1) Ratzinger, Armenpflüge p. 67.

2) Iacob 1, 27.

3) I Ion III, 16, 19.

4) Etienn Chastel, Etudes historiques sur l'influence dela charité, pag. 40.

5) Coment. Mateiu XV, 16 sequ. contra Celsus.

către P. C. Protoereu, stropindu-se biserica din nou redată cultului, după reparațiunile făcute, cu apa sfințită. Oficierea sf. Liturghii a fost înălțătoare și corul cântăreților a trezit în sufletele credincioșilor sentimente de adevărată evlavie. Predica s'a rostit de Părintele D. Popescu Protoiereu.

În ședința intimă P. C. Protopop a explicat importanța diferitelor momente din timpul oficierei sf. Liturghii.

Cercul pastoral „Gemenea“ jud. Dâmbovița. Proces-Verbal

Subsemnații preoți și cântăreți ai cercului pastoral Gemenea întruniți în parohia Voinești Dâmbovița pentru ținerea ședinței cercului pastoral la orele 7¹/₂ a. m., ne-am prezentat la biserica parohială, făcând serviciu liturgic în sobor. La serviciu divin au luat parte toți preoții prezenți, și serviciul s'a săvârșit cum nu se poate mai frumos în prezența unui popor numeros care participa cu multă atențiune.

A predicat Pr. Ioan N. Popescu, despre răbdarea în suferință, făcând legătura cu începutul suferințelor Mântuitorului prin persecuția lui Irod. Predica a întrunit toate elementele ca să-și aibă efectul dorit.

După aceia d-l avocat S. Anastasescu, fost seminarist a vorbit despre slujba noastră bisericească. Ideile dezvoltate sunt următoarele: Cea mai de seamă slujbă în Biserica Ortodoxă este slujba sf. Liturghii. Arată împărțirea ei în Procomidie, Liturghia celor chemați și Liturghia credincioșilor, explicând ce înseamnă fiecare din ele. Insistă asupra diferitelor momente din această slujbă în special asupra transformării pâinei și vinului în trupul și sângele Domnului. Evidențiază frumusețea acestei slujbe în special și a tuturor slujbelor în general și arată ce rol joacă în aceste slujbe biserica și Preotul. Insistă asupra harului pe care-l are preotul asupra lui dela Dumnezeu și dovedește aceasta cu citate din sf. Scriptură Ioan 16 7-13. Iacob V 14—15.

Insistă asupra rătăcirii în care se găsesc sectanții. Arată importanța felului cum sunt înzestrați unii servitori ai altarului să-și îndeplinească slujba lor și citează cu pioasă amintire numele defunctului Preot, Marin Popescu, decedat de curând, care a fost nu

numai un adevărat duhovnic al său și al comunei pe care a păstorit-o până la bătrânețe, ci și prestigiul și pregătirea firească ce avea de a fi preot, având și cuvântul și talentul cântării potrivite pentru misiunea sa.

Inchee rugând pe Dumnezeu, în amintirea acestui venerabil preot, locuitorii acestei comuni să pășască mai departe pe drumul credinței ortodoxe creștine așa cum a propovăduit Sfinția Sa, iar sufletul său să-l odihnească la un loc cu cei dreți.

La ora 2 s'a ținut ședința publică la școala primară din localitate. Cântăreții au executat diferite cântece religioase. A conferențiat Preotul Toma Voiculescu din Dragodanești, vorbind despre rostul cercurilor pastorale culturale arătând că ele împlinesc un gol simțit, vorbește despre cultură și morală, cum se completează una pe alta. Descrie bucuria ce o aduce în suflet venirea sf. Sărbători ale Nașterii. Remarcă două feluri de lucruri: una prin care se prilejuește primirea în suflet a Mântuitorului; iar alta prin care se prilejuește, odihna, mâncarea, băutura și petrecerile. Ilustrează cele de mai sus cu o istorioară. Mai departe demonstrează tot printr-o istorioară că în tot răul și binele făptuit nu se poate revendica numai de unul singur, nici lauda binelui înfăptuit, nici ponosul răului săvârșit. În altă ordine de idei reliefează faptul că un fruntaș cu pregătire vine înaintea poporului credincios în biserică, și cuvintează despre însemnătatea și frumusețea slujbei Dumnezezești, a sf. Liturghii. Se înprospătează vechiul obicei al boerilor de a cuvânta în biserică, fie dupe cazanie, fie a cânta la strună.

D-l I. Anastasescu avocat vorbește despre Dumnezeu, omul și pomul. Creatorul a făcut pământul cu tot ce e pe el, treptat, treptat, și în urmă a creiat pe om. Când Dumnezeu a creat omul totul era pregătit pentru existența sa, și ceea ce a lăsat Dumnezeu pentru existența sa a fost pomul. Aceasta se poate vedea atât din sf. Scriptură care ne vorbește că raiul era o grădină cu tot felul de fructe, cât și cărțile de știință din care se poate vedea că omul la origina sa, n'a putut să fie nici carnivor, nici erbivor, ci fructivor. Pe de altă parte ținând seama de recomandările medicilor de astăzi, că fructele sunt necesare existenței omului și sănătății lui, ne putem explica ușor de ce omul prim să fi avut o viață foarte lungă cum ne arată și sf. Scriptură pe un Matusalem și alții.

Arată datoria ce au oamenii din regiunea deluroasă de a cultiva fructe alese: atât pentru buna lor stare materială, cât și pentru a produce acel aliment firesc al omului dătător de sănătate. Aceste idei trebuiesc răspândite cât mai mult prin orice mijloc și în orice ocaziune, întru cât corespund și unui sentiment de umanitarism, răspândind o învățătură sănă-

toasă cum și necesității de traiu al locuitorilor de deal și munte cari n'au alt mijloc de existență.

Ședința s'a ridicat la ora 5½ p. m.

S'a încasat 103 (una sută trei) lei din venitul bisericii (Liturghii) p. cerc. Drept care am dresat prezentul.

Președinte Econ, N. C. POPESCU.

Sfințirea bisericii Cărmidarii de Jos

(14 Decembrie 1930)

Bătrâna, darnica biserică de lemn a cărmidarilor de jos, cu hramul sf. Dumitru, a fost făcută de familia Năstureilor la 1711 și singuri enoriașii ei au înlocuit-o punând fundațiile încăpătoarei biserici de azi la 15 August 1854. Fără ingineri și fără arhitecți, cu mâinile în șolduri, dar cu fruntea încrețită, Jupân Stoian Morarul configură de zor, cu lungimea pasului, fundațiile noului locaș.

Nu-l tulbură de loc mutarea țăruișilor mai în afară, căci hora bătrânilor, cari ședea turcește și cu ambele mâini în largele buzunare de șalvari, îl încurajau în cor: „mai mare, mai mare bre, căci norodul nostru se va înmulți“.

Au consolidat fundațiile cu popi de stejar, peste care au durat ziduri late de 90 centimetri, și pe alocuri până la 1.50 m., pe care le-au scos deasupra pământului doi metri și jumătate. Sărăcia le-a adus o odihnă de 12 ani și spun bătrânii cu mândrie cât de bine se jucau de v'ați ascunsele în bozii și cucuta, ce crescuseră pe latele ziduri.

Sub stârnoarea pildă a preotului Gh. Vutichis, se împrăstie în toată țara pentru a aduna ofrande în bani și în materiale și, după ce îngustează puțin dar brusc zidurile, le înalță însă nu destul, așternând pe bolți ușoare de șipci un acoperiș pleoștit. Sporindu-se ofrandele și în special lemnăria, se silesc să repare disproporția între marea lungime și lățime, față de mica înălțime a bisericii, făcându-i două sgârie nori de cupole foarte urâte și nesimetrice.

Cu ferestre multe și mari, ochiul fugea repede, de pe neînsemnata pictură a zidurilor, fiind atras spre catapeteasma de lemn

foarte artistic lucrată și cu icoane foarte bine zugrăvite.

În această formă, adăogându-i-se hramul sf. Gheorghe, este târnosită abia la 8 Noembrie 1870.

Reparată și cu turla cea mare zugrăvită din nou la 1912 și 1913, fără însă a-i putea consolida prea mult cupolele șubrede, este prefăcută în cenușe la 13 Maiu 1922.

În grabă însă, sub conducerea comitetului de restaurare, prezidat de A. S. R. Principelul Carol, Moștenitorul Tronului și compus din I. P. S. S. D. D. Dr. Miron Christea, Mitropolitul Primat, Ministrul Cultelor și Artelor, Primarul orașului București, Maria M. Pilat, Generalul Eraclie Nicoleanu, Gr. Alexandrescu, I. Luca P. Niculescu, Preoții Gh. Păunescu și V. Bejenaru, episcopii V. D. Marinescu și V. C. Marinescu, s'au început lucrările de restaurare.

Încurajați și ajutați în mod oficial de D-l General Eraclie Nicoleanu, în prezența și cu binecuvântarea I. P. S. Mitropolit, s'a reintrat într'ansa nezugrăvită, fără catapeteasmă și fără străni, la 26 Octombrie 1924; iar de atunci singurii enoriași, cu ajutoarele primite, au împlinit treptat toate celelalte lipsuri, împodobind-o și înzestrând-o cum se vede azi.

În Prezența I. P. S. Patriarch D. D. Dr. Miron Christea, care, în calitate de vice președinte al Comitetului de restaurare, a condus personal lucrările, a fost târnosită Duminică 14 Decembrie 1930, cu hramul sf. Trifon, de P. S. Vicar Platon Ploesteanul, asistat de P. C. Protoerei Traian Vintilescu, C. Moisiu, de C. Preoți: Eugen Bărbulescu Gh. Georgescu Silvestru, Gr. Costea, N.

Runceanu, Gh. Crețu, M. Diaconescu, V. Popescu, V. Bejenaru, Gh. Păunescu, și de Diaconii: Evghenie Orghidan și Firmilian.

În fața unei imense mulțimi de credincioși și a autorităților, I. P. S. Patriarch a rostit următoarea cuvântare:

Ca părinte sufletesc al vostru am simțit o mare durere când a ars biserica voastră, iar azi sufletul se bucură de bucuria tutu-

ban lângă ban pentru ridicarea ei din nou, dar râvna voastră a slujit de pildă altor credincioși din alte parohii, cari s'au alăturat la această faptă bună, ca să se învrednicească și ei de harul coborât asupra voastră.

N'aș putea să nu amintesc pe cei ce s'au întrecut în a-și arăta dragostea lor față de casa Domnului, cărora, în calitatea mea de Arhiereu, le mulțumesc și-i binecuvântează.

Biserica Căramidarii de Jos.

hora, acum când ați rezidit-o atât de impunătoare.

Vă cunoaștem râvna pentru cele sfinte; dragostea pentru biserică, sprijinul inimos și bănesc pe care niciodată nu l'ați precupețit celor sfinte. Am înțeles deci din toate aceste potriviri, că Dumnezeu, prin arderea casei sale, a voit să vă încerce credința și dragostea pentru biserică.

Și v'ați dovedit vrednici în această grea încercare. Căci nu v'ați mulțumit să strângeți

Neobosiți s'au arătat d. General Eraclie Nicoleanu și vrednica sa soție și atât de mult s'au străduit încât și-au căpătat, din partea bisericii, dreptul de a fi ctitori.

Părintele paroh Gh. Păunescu a fost o pildă de apostolat misionar și atâta dragoste a știut să vă insuflă, încât v'a legat pe toți cu întregul vostru suflet de această operă. Din rândurile voastre s'a ridicat până la cele mai frumoase culmi ale dărniceiei d. Vasile Marinescu. Chiar dacă nu v'aș vorbi

eu de sufletul adevărat creștinesc al acestui credincios, vă vor vorbi lemnul măestrit lucrat de dânsul, al sfintei catapetesme și atâtea podoabe de preț ale bisericii. Și la fel ați donat cu toții, înțelegând că darul vostru va fi bine primit de Dumnezeu care vă va răsplăti prin rodnicia ogoarelor, prin fericirea vieții și prin neîntreruptul sprijin pe care vi-l va da în toate clipele vieții voastre.

Vă binecuvîntez pe toți și vă îndemn ca dragostea voastră pentru biserică și Dumnezeu, s'o lăsați moștenire copiilor și urmașilor voștri; iar Eu voi ruga pe Atotputernicul să-și pozeze harul asupra vieții, familiei și copiilor voștri.

După care a răspuns Preotul paroh Gh. I. Păunescu rostind următoarele:

Inalt Prea Sfințite,

Puterea lui Dumnezeu este mare. El poate face să se biruiască rânduiala firii și prevederile scurte ale minții omenești. Așa a făcut cu noi, căci, de unde până la focul mistuitor, al șubredei biserici, nu aveam unde ține dulapul cu cărțile de citit, azi avem un mare palat cultural. De unde, înainte nu puteam găsi resursele trebuitoare înlocuirii tablelor, sburate de vânturile iernii, de pe scorojiții pereți ai urâtelor turle, prin foc ni s'a dat puțința sfințirii de azi în chip atât de strălucit, prin lucrarea și rugăciunile văzute ale P. S. Arhiereu și prin pogorârea nevăzută a sf. Duh, sfințirea acestei mărețe biserici, împodobită și înzestrată mult mai bine ca înaintea focului din 13 Maiu 1922.

Toate aceste bunuri sunt venite dela Dumnezeu prin aleșii săi: Prințul moștenitor de atunci și M. S. Regele de azi, Vlădica, I. P. S. Mitropolit de atunci și Prea Fericitul Patriarh de azi D. D. Dr. Miron Christea și tot poporul românesc, fie prin insul răsluț, fără deosebire de religie, fie grupați în instituțiuni de Stat, ori în asociațiuni particulare. Muncindu-se foarte din greu, dar cu credință nestrămutată în Dumnezeu, care ajută pe cei cu duh drept și cu inima curată, s'a ajuns aci. Sub augusta și directa conducere a M. S. Regelui și a I. P. S. Voastre, prin stăruințe, prin răbdare, prin iertare, dar mai ales prin credință și rugăciune, căci cu ușoare improvizațiuni între pereții crăpați și pleșuvi de tencuială, mutând din loc în loc, masa cu sf. Antimis, nu s'a întrerupt

săvârșirea sf. liturghii. Nu s'a cruțat nimic, nu s'a economisit nimic!

Totul s'a făcut din belșug și din dragoste desăvârșită către biserică și neam, a pioșilor donatori, în frunte cu societarii Bp. Sf. Trifon; Primăria Municip. Buc.; M. Cultelor, Banca Națională a României, și alte instituțiuni financiare, d-nii V. D. Marinescu, Jean I. Luca P. Niculescu, *foarte neobosiții ostentori și donatori în acelaș timp d-na și d-l General Eraclie Nicolescu*, ca și toți ceilalți colaboratori, membri în comitetul de restaurare, colegul meu de preoție, preotul Vasile Bejenaru, episcopii, consilierii parohiali, aproape toți enoriașii noștri, cum și mulți alți credincioși din parohiile Foișor și Manu Cavaflu sau de aiurea, din toată țara chiar. Nu putem deasemenea uita pe d-nii arhitecți Traianescu și Vincescu, inginerii Beleş și Marcu, ca și pe pictorul Belizarie și onorata presă, care ne-a ajutat atât de mult. Pentru noi și toți aceștia este mare, este legitimă și sfântă bucuria de azi.

Frați Creștini,

Ni s'a dat mult. Cui i se dă însă mult i se cere mult.

Mare va fi deci răspunderea noastră înaintea lui Dumnezeu și a onorațiilor donatori, dacă ocolind biserica am dovedit că nu știm s'o prețuim și nu știm să apreciem sacrificiile făcute pentru noi de atâția binevoitori, în trecut și în viitor, căci asupra lucrărilor executate mai apasă încă o datorie de 1.263.029 lei, sold debitor la 30 Noembrie 1930 Bp. sf. Trifon.

Frați Creștini,

Mai mult ca oricând, este timpul, cum spune sf. Evanghelist Luca (11) să ne convingem că biserica este pusă spre căderea și scularea multora întru popoare. Ea este aceia, care face să cadă ori să se ridice o națiune. Biserica ortodoxă a păstrat țara și limba noastră strămoșească de furia loviturilor înverșunate și a săgeților aruncate asupra-ne dela Răsărit și Apus, Miază zi și Miază noapte. „*Prin participarea bisericii la munca de întărire sufletească, vom ajunge mai grabnic și mai pașnic la acea unificare sufletească și la înălțarea tuturor inimilor românești; lucru, după care se însetează sufletul tuturor bunilor Români, așa după*

cum dorște cerbul după izvoarele apelor;“ zicea marele Rege, întregitor de neam, Ferdinand I, iar M. S. Regele Carol II Augustul nostru prim ctitor, afirma deunăzi că: „Biserica a fost în trecutul nostru și a rămas păzitoarea naționalității noastre“.

Frați Creștini,

Azi și în tot viitorul deci, alături de fiica ei școala, Biserica va fi încă spre căderea și sculara multora întru neamul nostru Românesc. De vom iubi-o, de vom avea râvnă către ea, ne vom ridica în lumea de acum și în cea viitoare. De vom ocoli-o, vom cădea în veacul de acum și în cel viitor.

Nu este destul, să spunem că avem o biserică frumoasă, ci să ne hotărâm a lua parte la toate sfintele slujbe, săvârșite aci, folosindu-se astfel de toate binecuvântările și binefacerile ei.

Dumnezeu, care și-a luat azi locuință în altarul acestei sfinte biserici, ne chiamă la untru ei repetându-ne respicat că, *pentru cel întărit*, biserica este singura școală de înțelepciune și de fericire; iar pentru cel sărac, este un sprijin, o mângâiere, un azil, în care aude și simte sincer titulatura de frate. Pentru cel drept este icoana patriei cerești; iar pentru cel căzut în greșală, este un azil de pocăință și de singură iertare. *Este pentru toate clasele sociale o casă părintească, o prevenitoare de furtună, un izvor de apă limpede și rece pentru călătorul însetat, oricare ar fi el. Ea primește pe toți și pe toate în orice timp și în orice împrejurare, ca să se împărtășie necazurile și amărăciunile vieții, dându-le ușurarea din binecuvântare.*

Oricâți vaporii de apă ar fi în atmosferă, setea se astâmpără numai la fântână. *Cu lumina bisericii deci să ne luminăm și mai departe spre progres, căci lumina lui Cristos luminează tuturor.*

Frați Creștini,

Sărbătoarea de azi ar rămâne zadarnică, dacă nu ne vom sfinți și noi lăuntric lui Dumnezeu în această biserică. Oricât de plăcute și sfinte I-ar fi bisericile de zid, trupurile și sufletele voastre sunt cu mult mai de preț înaintea lui Dumnezeu. Bisericile de zid sunt lucruri de mâini omenești; iar trupurile și sufletele voastre sunt lucrările Creatorului. Casa noastră de rugăciune este bi-

serica, iar casa lui Dumnezeu suntem noi înșine și ca atare trebuie să-l simțim prin faptele noastre silindu-ne să fim noi înșine temple și altare ale lui Dumnezeu.

I. P. S. Stăpâne,

Suntem profund recunoscători M. S. Regelui și I. P. S. Voastre pentru tot ce ați făcut. Exprimăm tot prinosul nostru de recunoștință, de devotament și de nețărmurită iubire pentru M. S. Regele și întreaga dinastie română!

Ingenunchem cu smerenie și recunoștință înaintea I. P. S. Voastre.

Ca slujitori vremelnici ai acestui sf. altar, asigurăm atât pe M. S. cași pe I. P. Voastră, Inaltul nostru Stăpân și fericitul Patriarh, ca și pe onoratul Guvern, că ne vom sili și de acum înainte, să sălășuim în suburbia aceasta a noastră, același duh dătător de viață nouă, creștinească, aceiași muncă încordată, pentru viață socială, cu un nivel moral, cultural și economic mai înălțat; *aceiași atențiune deosebită pentru frațietatea sufletească*, menită să consolideze deapănarea temeliile României mari, sub îndelungata și neturburată domnie a M. S. Regelui Carol II. Asigurăm pe toți onorații donatori noștri, că ne vom sili ca, în imensele culturi de flori, cu cari se indeletnicesc scumpii noștri enoriași, să fie rezervat un loc și pentru totdeauna floarei nobile care se chiamă recunoștință.

Iar tu O, Duhule Sfânt, care ai sfințit astăzi această biserică, revarsă binecuvântările tale peste toți fiii acestei țări, transformând în ei și în voi toți, pe omul cel vechi al desbinării, pentru ca uniți să Te preamărim, împreună cu Tatăl și cu Fiul în veci nesfârșiți, Amin.

Cucernicii Preoți și toți creștinii drept măritori din Eparhia Noastră sunt rugați să ia conștiință că, a apărut CALENDARUL ANUAR publicat de Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor, întocmit după datele oficiale ale Sf. Sinod și conținând o enumerare a tuturor instituțiilor bisericești cu personalul lor.

Este de datorie tuturor să-și procure Calendarului oficial.

Consiliul Eparhial

Lucrare creștinească printre muncitorii din București

Intr'o conferință ținută în ziua de 16 Decembrie 1930 sub președinția P. S. Vicar Titu Simedrea Târgovișteanu, cu P. P. C. C. Părinți profesori de religie din București, luându-se în discuțiune chestiunea lucrării de educație creștină printre muncitorii fabricilor din București și relevându-se absența bisericii, aproape totală, din mijlocul acestei clase sociale, bătută de atâtea curente primejdioase, s'a hotărât să se fixeze un număr de centre muncitorești, în care să lucreze, săptămânal, prin predică și alte mijloace ce se vor găsi necesare, Părinții profesori. S'au stabilit astfel următoarele fabrici, cu muncitorii mai numeroși și s'au angajat următorii P. P. C. C. Preoți profesori, după alegere, să meargă săptămânal în fabrica aleasă:

1. La *Uzinele Lemaitre* din calea Văcărești 229, P. C. Preot Simion Popescu și P. C. Preot Const. Costache.
2. La *Fabrica Tesătorie* din șoseaua Ianului 30, P. C. Preot Panait Bedreag.
3. La *Fabrica Wolf* din str. 11 Iunie 83, P. C. Preot Paraschiv Dumitrescu.
4. La *Fabrica de Chibrituri*, P. C. Preot G. Comana.
5. La *Fabrica de ciocolată „Regina Maria“* din str. Octavian 42—44, P. C. Preot Const. Costache.
6. La *Fabrica Vulcan* din str. Honzig 19, P. C. Preot Dr. Marin C. Ionescu.
7. La *Fabrica Zamfirescu* din str. Honzig 11, P. C. Preot Stoica Ionescu.
8. La *Fabrica de tricotage Ideal* din str. Radu-Vodă 20, P. C. Preot Dominic Ionescu.
9. La *Tipografia Cărții Românești* din șos. Bonaparte 58, P. C. Preot Țm. Păsculescu.
10. La *Tesătorie Sf. Luca* din calea Călărași 201, P. C. Preot Const. Diaconescu.
11. La *Fabrica Mociornița* din str. Ape Minerale 31—33, P. C. Pr. Victor Popescu.
12. La *Tipografiile Române Unite* din str. Câmpineanu 1, P. C. Pr. Al. Constantinescu.
13. La *Curierul Judiciar* din str. Artei 5, P. C. Preot N. Vintilescu.
14. La *Fabrica Textilă*, P. C. Pr. Mih. Diaconescu.

15. La *Fabrica Bragadiru* din calea Rahovei 153, P. C. Diacon Stupcanu.

16. La *Fabrica Lessel* din calea Plevnei 195, P. C. Preot C. Moise.

Consiliul Eparhial din Ianuarie 26 1931 a aprobat această organizare de activitate printre muncitori și I. P. S. Patriarh a binevoit a adresa Direcțiunilor susnumitelor Fabrici următoarea scrisoarea:

Domnule Director,

Astăzi viața omenirii întregi este umbrită de numeroase și felurite piedici și nevoi, cari demoralizează pe cei mai mulți. Neîncetat apar probleme noi și se dau soluțiile posibile, fără să se aducă o îmbunătățire a stării de fapt. Incât massa mare a omenirii clocotește de nemulțumiri și suferă din pricini cu totul secundare. Din nefericire, aceeași stare de lucruri se poate constata și la Noi, românii; deși împrejurările sociale și izvoarele naturale de producțiune ne sunt cu mult mai favorabile.

Această stare nefericită de lucruri este, fără îndoială, rezultatul concepției materialiste a vieții, care predomină în omenire. Deaceia nici nu se poate ajunge la o apreciere justă a dreptului fiecăruia: lucrătorul crede totdeauna că primește prea puțin, iar patronul că dă prea mult.

Biserica noastră vede răul în structura sufletească viciată de-o mentalitate pur materialistă. Iar salvarea în sporirea puterilor morale, în renașterea sufletească, în stabilirea unor legături reale între individ și Biserica lui Hristos, ca aceea care este depozitara darurilor divine și propovăduitoarea iubirii între oameni și credinței în Dumnezeu.

Nu Ne îndoim, mult stimate Domnule Director, că aveți și D-voastră aceleași convingeri în această chestiune atât de importantă. Deaceia, Ne îndreptăm către D-voastră cu toată încrederea că Veți primi, bucuros, planul de lucru ce am întocmit în mijlocul muncitorimii române. Anume, am socotit că răspundem și nevoilor sufletești

ale muncitorimii și dorințelor Dv., când am hotărât ca pentru muncitorii din fabrica Dv. să trimitem un preot, cu însărcinarea de a veni săptămânal în mijlocul lor, a le împărtăși mărgăritarele învățaturii creștine și a îngriji în general de orice nevoie sufletească a lor. Am designat în acest scop pentru fabrica Dv. pe căruia Vă rugăm insistent să binevoiți a-i indica ora săptămânală în care să poată sta de vorbă cu toți lucrătorii. Firește că această lucrare cade în întregime în sar-

cina bisericii, fără nici un angajament financiar pentru D voastră.

În nădejdea că Ne vom putea bucura de a fi Noi înșine, cu vreun prilej, în mijlocul muncitorimii D voastră, și a constata progresele făcute din acest punct de vedere, Vă trimitem binecuvântările Noastre patriarhicești și doriri de bine și sănătate.

ARHIEPISCOP și MITROPOLIT,

MIRON, Patriarh

Cons. Referent,
Preotul MANEA POPESCU

CRONICA INTERNA

Circulara No. 399

Prea Cucernice Părinte,

În legătura cu ord. nostru Nr. 9834 din 25 Iulie 1930 vă invităm a face cunoscut tuturor preoților ca la Sf. Liturghie și toate serviciile religioase unde se pun ectenii și rugăciuni pentru M. S. Regele și Familia Regală, numele și calitatea fiecăruia dintre cei ce trebuie să se pomenească, să se facă *absolut exact* după formula ce v'am comunicat-o cu ordinul circular sus zis.

Fiindcă s'a observat că sfinții slujitori, prin nerespectarea formulei oficiale, introduc dela ei formule incompatibile. Astfel de exemplu: *Măria Sa Mihai Marele Voevod de Alba-Iulia* trebuie pomenit exact după formularul trimis și numai cu acest titlu, fără adaosuri sau omisiuni și tot așa și cu ceilalți Măriți membri ai Augustei Familii Regale.

p. Arhiepiscop și Mitropolit

PLATON

Cons. referent

Preotul EUGEN BARBULESCU

Raportul general al parohiei Raci pe anul 1930.

citit în adunarea parohială din 6, XII. 1930.

Potrivit orânduelii noastre Bisericești, am chemat azi aici pe toți aceia dintre d-voastră, care se interesează de biserică, ca în preajma unui sfârșit de an, să vă aducem la cunoștință lucrurile bune împlinite, îndemnându-ne, ca să îndreptăm pe cele rele în viitor.

Parohia noastră este alcătuită din trei sate: Raci, Coborâși și Silistea, cu un număr de 1197 suflete și 315 familii.

Pe sate: Raci 123 familii, 490 suflete, Coborâșu 91 familii și 357 suflete, și Silistea cu 111 familii și 350 suflete.

Anul acesta am avut 53 născuți, 25 morți și 14 căsătorii în sat și unul venit din alt sat tot prin căsătorie. Concubinajii în 1927 aveam 30, în 1928 au rămas la 21, în 1929 s'au cununat toți, iar în cursul acestui an s'au ivit 8 din care 7 se vor cununa chiar după Crăciun.

Nu putem ști numărul exact al celor ce știu carte, dar în medie aproximativă ar fi cam 30, 40% cu toate că azi avem 2 școli cu 3 Învățători, la care sunt înscriși 209 copii, dar spre durerea noastră urmează regulat numai 152 elevi. Trăind în deaproape cu școala am văzut acest rău că unii dintre părinți sunt lipsiți de interes pentru că și lasă copilul să orbocăie în întunec. Domnii învățători se străduiesc pe toate căile spre a îndeplini acest gol. Oare nu vă puneți în trebarea d-voastră cum putem noi pricepe învățătura bisericii, când noi nu știm carte! Ce să mai zicem când vin vrăjmașii bisericii noastre și vă spun câte minciuni toate? De unde o să-i pricepeți dacă nu citiți cine sunt ei?

Iubiților

La venirea mea aici, știți că era un curent pentru secta adventistă, mai ales în Silistea unde își aveau un cuibuleț. Datorită unei munci bine înțelese din partea noastră a

tuturor, atât slujbași ai bisericeii cât și autoritățile comunale, cum și ascultărei ce d-voastră ați dat sfaturilor și acțiunii noastre, am putut stăvili acest rău, scoțând din ghioacele lor pe cei mai mulți tineri cari sunt aci. Tot în acest scop începusem acele citiri biblice în școală, cum și sărbătorile unde vă găseam pe d-voastră; precum și catehizarea începută cu școlarii la biserică în fiecare Sâmbătă seara, unde dela 1 Octombrie—24 Decembrie am explicat Catehismul ortodox al Pr. Mihălcescu. Mulțumesc și aici d-lor învățători care luau parte.

Știți haosul moral în care ne găseam atunci; azi: mulțumim lui Dumnezeu, că sunt pe deplin înțelese toate predaniile noastre bisericesti, sectanții nu mai pot găsi în d-voastră o îndolală și suntem și noi mulțumiți când creștini de ai noștri le răspund cu mânuirea N. T., poate mai bine ca ei. Totuși să nu ne mândrim, căci zăzania este pe ogor și se poate prinde de el mai ales că mulți dintre d-voastră nu veniți la sfânta biserică și accentuez pentru cei bătrâni care nu prea vin.

În lupta cu sectanții ne-a ajutat și încurajat atât Părintele Protoereu cât și sf. Mitropolie, care ne-a trimis 60 cărți de la Institutul Biblic, pe care le-am împărțit gratuit.

Fraților,

Anul acesta am pus bazele unei biblioteci parohiale populare sătești în număr de 150 volume, o parte dăruite de casa școalelor, căreia îi aducem mulțumiri; parte din ele cumpărate de parohie și altele dăruite de câți-va enoriași. Deși a luat ființă pe la August, totuși trebuia citită de mulți. Au fost numai vreo 40-50 de cetitori, de remarcă că toți cetitorii m-au cerut cărți religioase. Am avut foarte puține. Ne vom strădui ca să procurăm viețile sfinților. Am făcut un apel d-lui Iorgu Dumitrescu, care ne-a răspuns că nu mai dă decât cu bani, voi face și un apel la sfânta Mitropolie. Biblioteci de acestea au luat ființă la Școala din Siliște 87 cărți, dar nu este citită de nimeni; la școala din Raciu, care au mai fost citite de câțiva adulți. Vă îndemnez acum în timp de iarnă citiți din aceste cărți, asumându-vă hrana sufletească.

Pentru înviorarea sufletească, anul acesta am dat 2 serbări cu caracter bisericesc și eroic și am ținut în parohie un cerc pastoral.

S-au ținut patru conferințe cu caracter eroic de d-nii învățători; s-au ținut două conferințe religioase de alți preoți din cerc și cu 12 predici religioase și în fiecare sărbătoare și Duminică v'am explicat sf. Evanghelie. Și în postul mare am predicat despre sfânta Euharistie și sf. spovedanie. Rezultatul a fost că: de unde în primul an de duhovnicie nu s-au spovedit decât 100 150 de enoriași, anul acesta la Paști s-au spovedit 735 de enoriași. De unde înainte biserica era necercetată, astăzi, mai ales tineretul, este nelipsit. Tineretul, fapt laudabil, a început să cânte la strună, și dă răspunsurile sf. liturghii împreună cu cântăreții.

Parohia noastră nu este lăntuită de nici un vițiu, afară de câteva cazuri de beție și fumatul la femei care cauzează o rușine a enoriei.

Fraților,

S-au făcut în biserică câte-va icoane praznicale de câți-va enoriași, cărora le mulțumim, S'a învelit sf. masă a vechii biserici. S-au făcut împrejmuirea curței bisericeii din spate. Dintre veșminte stiharul, toate cu colecte dela d-voastră.

Fraților,

Parohia noastră fiind săracă și ne-având niciun alt venit afară de venitul pangarului, care este în creștere, fiind înființat de curând; și resturile dela lumânări, care venit se urcă între 1300-1500-2000 lei, căci d-voastră vă cumpărați ceară și veniți cu lumânări de acasă. Din acest venit abia dacă se ține cancelaria și celelalte, neputând face lucrări mari de aci. Totuși trebuie să ne gândim mai din vreme la nevoile viitoare și mijloacele prin care le-am putea acoperi. Să ne gândim la confecționarea unui rând de veșminte. Să ne gândim la reparațiunile de zidărie din afara bisericeii care sunt mici. Ne trebuie un dulap de arhivă și bibliotecă.

Eu am credință că după cum mi-ați dovedit la început când am făcut atâtea lucruri: Casa parohială, curte la casă, curtea bisericeii etc. tot așa vom ști să facem și de aci înainte.

Fraților,

Acte caritabile se săvârșesc aproape zilnic în parohie și sub ochii mei, dar un lucru voi să iau laure aminte. Faceți milă cu cei

lipsiți, cu văduve, orfani și neputincioși, nu cu neamurile d-voastră și cu cei ce au.

Acestea având a vă spune în general despre situația parohiei noastre, rog pe bunul Dumnezeu să vă lumineze gândul ca să veniți tot mai mulți la sf. Biserică, căci un popor credincios cu o biserică plină de balsamul

sufletesc al credinței, va fi remarcat în concertul popoarelor. Și atunci înțelegând rostul Bisericei, vom pricepe nevoile ei și vom purcede fără șovăire la înfăptuirea lucrurilor trebuincioase.

Să fiți sănătoși!

Paroh Pr. C. STOICA.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoieria Ilfov. Circ. Afumați. — Se publică concurs în termen legal pentru ocuparea postului de preot-ajutător, plătit din bugetul comunei Afumați-Ilfov și aprobat de consiliul eparhial. Parohia Afumați are 750 de familii și biserica în bună stare.

Casă parohială nu are.

În parohie sunt deja doi preoți. Un paroh și un preot supranumerar bătrân.

Sesia parohială și veniturile epitrahilului se vor împărți între cei trei preoți.

Cererile cerute de regulament se înaintează Sf. Arhiepiscopii. Protopop, TEODOR RĂDULESCU

Protoieria Dâmbovița Circ. II Găești. — Se publică concurs, cu termen de o lună dela apariția prezentei în „Apostolul“, pentru ocuparea postului de preot-paroh la parohia Grecii II, vacant prin demisia titularului.

Parohia e formată din două sate: Grecii II cu 204 familii și Petreștii cu 350 familii.

Ambele sate au biserici în bună stare.

Are sesie parohială și 4 ha. pământ în plus la biserica filială.

Casă parohială nu are.

Salariu potrivit gradului de studii, iar venitul epitrahilului se cifrează la 3—4.000 lei anual.

Doritorii vor adresa cereri, însoțite de toate actele prevăzute de regulament, Sfintei Mitropolii, care le va trimite acestei protoierii spre a referi.

Protopop, Pr. MIH. IONESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot-paroh la parohia Gherghești, ce s'a înființat din nou, prin despărțire dela parohia Ionești, pe termen de 15 zile.

Deocamdată, parohia nou înființată, nu este trecută în bugetul Statului.

Parohia are 230 familii și 1050 suflete.

Biserica, cu hramul Sf. Gheorghe, în bună stare.

Casă parohială n'are. Are sesie 8 jum. ha.

Salariul potrivit gradului de studii.

Venitul epitrahilului se cifrează la circa 4000 lei anual.

Cererile, însoțite de actele prevăzute de regulament, vor fi înaintate Sf. Mitropolii, care le va trimite acestei protopopii spre referire.

Protopop, Pr. MIH. IONESCU

Protopopia Circ. I Teleorman, T.-Măgurele. — Se publică concurs, în termen de 30 zile, cu începere dela 15 Februarie a. crt., pentru ocuparea parohiei Uda-Paciurea, jud. Teleorman, devenită vacantă prin demisia preotului Marin Popescu.

Parohia numără 350 familii, cu un venit anual la epitrahil de circa 5.000 lei.

Are sesie parohială completă și biserică nouă.

Casă parohială nu are.

Doritorii a ocupa această parohie, vor înainta cererile însoțite de actele necesare, Sf. Arhiepiscopii, în termen legal.

Protopop, Ic. IOAN I. POPESCU

Se publică concurs cu termen de 30 zile, cu începere dela 15 Februarie a. c., pentru ocuparea parohiei Putineiu, Protopopiatul I T.-Măgurele.

Parohia numără 540 de familii. Casă parohială nu are. Biserica e de zid și în stare bună. Venitul epitrahilului se ridică la 5000 lei anual. Are sesie parohială completă.

Candidații vor adresa cererile lor la Sf. Arhiepiscopie, însoțite de toate actele cerute de regulament.

Protopop, Ic. IOAN I. POPESCU

Protoieria jud. Vlașca, Circ. I Giurgiu. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot-paroh, dela parohia Comana, acest protopopiat, devenit vacant, în urma încetării din viață a titularului, Pr. Gh. Militaru.

Parohia are 500 familii.

Are biserică de zid, monument istoric. Sus numita parohie e un centru important și e de dorit să devină în acest județ un centru de viață religios — morală.

Casă parohială nu are.

Venituri: Salariul conform gradului de studii și 5.000 lei din epitrahil.

Doritorii vor înainta actele, în termen de 30 zile, Sf. Mitropolii. Protopop, Pr. AL. CONSTANTINESCU

CÂNTĂREȚI

Protoieria Circ. III din Capitală. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț I dela biserica Isvorul Tămăduirii, devenit vacant pe ziua de 1 Februarie c., prin demiterea titularului Vasile Popescu, pentru neprezentare la serviciu. Cererile se vor adresa Protoieriei în termen de 15 zile. Protoereu, Econ. TR. VINTILESCU

Protoieria I Ploești, jud. Prahova. — Se publică concurs pentru ocuparea unui post de cântăreț dela parohia Buda Palanga, jud. Prahova, rămas vacant prin demisia lui Dedu Tudor.

Candidații își vor înainta petițiile și actele la cancelaria Protopopiei.

Protopop, CONST. M. PETRE

Protopopiatul Circ. I Târgoviște. — Se publică concurs pe termen de 15 zile pentru ocuparea posturilor de cântăreți vacante la parohiile: Teiș, Lucieni, Ciurari și Râsvodu de Sus.

Cererile și actele necesare se vor înainta acestui protopopiat pentru cele legal..

Protopop, DEM. N. POPESCU

Protoieria Dâmbovița Circ. II Găești. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț I la parohia Puntea de Greci, rămas vacant pe ziua de 1 Februarie a. c.

Protopop, Pr. MIH. IONESCU

Protoieria III Dâmbovița. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț la parohia Pierși Mari, devenit vacant pe 1 Ianuarie cr., prin demisia cântărețului Călin I. Popa.

Cererile și actele necesare se vor înainta oficiului protoieriei, în termen de 15 zile dela publicare.

Protopop, ALEX. POPESCU

DARURI, MULȚUMIRI.

La Biserica Progresul Belu, prin stăruința Ieromonahului **Teofilact Niculescu** s'au donat următoarele odoare :

O Sfântă Evanghelie îmbrăcată în argint în valoare de lei 4.000, donată de d-l Gheorghe și Atena Avramescu. — D-l Ioan și Ecaterina Niculescu, o icoană Maica Domnului, pietată pe aur în ciancă, în valoare de 8.000 lei. — D-na Elena Constantinescu o icoană Sf. împărați Constantin și Elena, lucrată artistic în goblen și o candelă de metal, 6.000 lei.—

D-l Ioan și Teodora Macrin o Cruce pe Sf. Masă, lucrată artistic cu 4 Sf. Evangheliști, 2 500 lei. — D-na Anastasia Dr. Niculescu, un steag în valoare de 2 000 lei. — D-l Alexandru și Maria Vintilă, un acoperământ la Sfânta Masă și 2 acoperăminte la Iconostas, 1.500 lei. — D-na Petra T. Stoian a renovat un Sf. Potir, 400 lei. — D-na Dumitra Constantinescu, o căldărușă de botez, o perdea și contribuțiuni la cump. Mineelor, 700 lei. — D-na Ana și Gheorghe Suciș, o poală de Iconostas, 400 lei. — D-l Daniil Stanomir, un preș de 5 metri, 400 lei. — D-l Stoian Jandarmul, 2 procovețe mătase, 150 lei. — Un rând Minee noi, frumos legate, 5.400 lei, prin contribuția : Ieromonahul Teofilact Niculescu 100 lei, Pr. Gh. Petreanu 100, Stoian Jandaru 200, Damian Agiu 180, St. Raiciu 100, D-tru Anghel 710, D-tru Agiu 100, Dumitru Voicu 100, Ilie Bălănescu 100, Tudor Coafă 100, D. Atanase 100, Marin Dragnea 60, D. Trifan 60, P. Moldoveanu 50, Nicu Popa 50, Costache Ivan 50, Ștefana Ioan 50, C-tin Gh. Dieu 100, D. M. Sințeșanu 100, Grigore Hagina 100, Elena Martopol 100, Stolanof 60, Emil Negrea 60, Iordache Trifan 50, Dochitza D. 50, Ioana Niculescu 50, Ilie Tudorache 50. Cum și alte persoane cu sume mai mici, până la complectarea sumei. — D-na Ana Drăguș, un Slaifăr pe Sfânta Masă 200 lei și mai multe șervete de borangie.

Colecta pentru ajutorul săracilor din ouprinsul parohiei Sf. Elefterie, București, cu prilejul sărbătorilor „Nașterii Domnului”, și-a continuat și în anul acesta tradiția începută. Numărul săraoilor ajutați a fost până acum de patruzeci și nouă. Ajutoarele bănești strânse, au fost de 17.301 lei, în afară de alimente, lemne și îmbrăcăminte, aduse în natură de alți donatori.

CEREȚI

NOUL TESTAMENT

traducere de

Părintele GRIGORE PIȘCULESCU

la Institutul Biblie, Sf. Sinod,

strada Antim, București.

Broșat 70 lei. = Legat flexibil 100 lei.

Organizați în fiecare parohie „Asociația creștină ortodoxă Patriarhul Miron”

Creștinul nu trebuie să se simtă niciodată singur. Să se întrunească împreună cu alți frați, în frunte cu preotul. Așa cum făcea primii creștini, cari în fiecare zi se duceau să asculte pe apostoli predicând și să se roage și să laude pe Dumnezeu împreună cu ei (Faptele Apost. II, 42—47). Cât de bine s'ar simți sufletul după o zi de împărtășirea cu Dumnezeu. O zi pe săptămână, și anume Duminica. De dimineața, Sf. Liturghie, iar după amiază, petrecerea îndeobște, la Asociație, cu conferințe, cu cântări și citirile folositoare.

Numiri, transferări, demisii, decese.

1 Ianuarie — 1 Februarie 1931.

P R E O Ţ I

Bucureşti. — 1. Pr. St. Ionescu dela Biserica Albă-Postăvari, demisionat pe ziua de 1 Ianuarie a. c., se şterge din state.

Jud. Ilfov. — 2. Pr. Radu I. Ion dela parohia Căscioarele, decedat la 22 Dec. 1930, se şterge din state

Jud. Dâmboviţa. — 4. Pr. G. Popescu dela parohia Greci II, demisionat la 1 Ianuarie 1931, se şterge din state.

Jud. Teleorman. — 5 Pr. M. Popescu dela parohia Uda-Păciurea, demisionat la 1 Februarie a. c., se şterge din state.

CÂNTĂREŢI-PARACLISERI

Bucureşti. — 1. Gh. Cazana, cântăreţ la parohia Dobroteasa, demisionat la 1 Ianuarie 1931, se şterge din state.

2. Nic. A. Ancuţa cântăreţ la bis. Târca, demisionat la 1 Ianuarie 1931, se şterge din state.

3. Fl. I. Popescu cântăreţ II, la biserica Sf. Nicolae-Sârbi demisionat la 1 Ianuarie crt. se şterge din state.

4. St. Marinescu, cântăreţ la parohia Sf. Dumitru Vergu, demisionat la 1 Ianuarie a. c., se şterge din state.

5. Nic. D. Busuioc, cântăreţ la biserica Delea-Nouă-Kalist, demisionat la 1 Ianuarie a. c., se şterge din state.

6. Gh. Popescu se numeşte pe 1 Ianuarie 1931 cântăreţ la parohia Dobroteasa, în locul lui Gh. Cazana, demisionat pe aceeaşi dată.

7. Gh. N. Ionescu, se numeşte pe 1 Mov. 1930, cântăreţ la biserica Sf. Gheorghe Griviţa, în locul lui Pasarion Teodorescu decedat la 1 Nov. 1930.

8. Ierodiaconul Melhisedec Tudose se numeşte pe 1 Ianuarie a. c., cântăreţ la parohia Spirea Veche, în locul lui At. Negoită demisionat la 1 Ianuarie a. c.

9. Diaconul Luca Haricativ se transferă pe 1 Ianuarie a. c., din postul de cântăreţ dela parohia Sf. Dumitru Carol, la parohia Zlătari iar în locul său, pe aceeaşi dată se transferă cântăreţul dela Zlătari M. Trandafirescu.

10. Cristea Pâslă se numeşte pe 1 Decembrie 1930, paracliser la parohia Sf. Elefterie, în locul lui M. Cristinoiu, demisionat pe aceeaşi dată.

11. N. Petrescu, se numeşte pe 1 Decembrie 1930, dirijor de cor la biserica Sf. Gheorge-Vechi, în locul lui Clement Popescu, demisionat pe aceeaşi dată.

Jud. Ilfov. — G1. Popescu, cântăreţ la par. Crângaşi, decedat la 19 Decembrie 1930, se şterge din state.

Ploeşti-Prahova. — 1. Savu Popescu cântăreţ la parohia Sf. Filofteia, demisionat la 1 Ianuarie 1930, se şterge din state.

2. Ioan Gh. Niţulescu se numeşte pe 1 Noembrie 1930, cântăreţ la biserica Sf. Dumitru în locul lui St. Geamănu, demisionat pe aceeaşi dată.

3. Răducanu Neaşcu se numeşte pe 1 Ianuarie a. c., cântăreţ la parohia Fulga de Jos, în locul lui St. Ştefănescu demisionat pe aceeaşi dată.

4. Const. M. Ghinea se numeşte pe 1 Ianuarie 1931, cântăreţ la St. Pantelimon, în locul lui Ioan Prooroc, demisionat la 1 Ianuarie a. c.

Jud. Dâmboviţa. — 1. Gh. Pr. I. Popescu se numeşte pe 1 Noembrie 1930, cântăreţ la parohia Grodeni, în locul lui Gh. Bălăşescu decedat la la 4 Noembrie 1930.

2. Stan I. Coman cântăreţ la Cazaci demisionat pe 1 Ianuarie a. c., se şterge din state.

Jud. Muscel. — 1. Gh. B. C. Tică se numeşte pe 1 Noembrie 1930, cântăreţ la parohia Văcarea în locul lui C. Nicolaescu, demisionat pe aceeaşi dată.

2. Const. Tican, cântăreţ la parohia Suslăneşti, demisionat pe 1 Ianuarie a. c., se şterge din state.

Jud. Teleorman. — 1. C. I. Alexandrescu, cântăreţ la parohia Burdea-Ştefăneşti, demisionat la 1 Ianuarie a. c., se şterge din state.

2. Stancu Cojoacă se numeşte pe 1 Ianuarie a. c., cântăreţ la parohia Segarcea, în locul lui M. Burcu demisionat pe 1 Ianuarie a. c.

3. Manea Aurel se numeşte pe 1 Ianuarie a. c., cântăreţ la parohia Caravaneţi, în locul lui Marin Pâslă, demisionat pe aceeaşi dată.

Jud. Vlaşca. — 1. Matei Zamfirescu cântăreţ la parohia Sadina-Roata, decedat la 3 Decembrie 1930, se şterge din state.

2. M. Popescu cântăreţ la parohia Tangâru, demisionat pe 1 Ianuarie a. c., se şterge din state.